

چکیده

تجارب نشان می دهد که پایداری شهری توجه زیادی را در سطح جهانی به دست آورده است، در حالی که این موضوع در ایران به طور کامل مورد توجه قرار نگرفته است. سطح پایداری شهری می تواند کیفیت زندگی در شهرها را نشان دهد. بررسی و شناخت وضعیت محلات و تنگناهای توسعه آنها به لحاظ پایداری و توسعه پایدار در شهرها، از مسایلی است که اخیراً در فرهنگ برنامه ریزی شهری مطرح شده، اما هنوز در کشور ما جایگاه آن به خوبی طرح نشده است. بدین منظور، هدف کلی از این تحقیق تحلیل تطبیقی سطوح پایداری در محلات شهری رشت (مطالعه موردی: محله های منظریه، عینک) است. جامعه آماری محلات فوق می باشد که انتخاب حجم نمونه با استفاده از جدول کوکران صورت گرفته است و توضیح پرسشنامه بصورت تصادفی بوده و همچنین در این تحقیق داده ها بصورت میدانی و کتابخانه ای جمع آوری شده است. بر اساس مطالعات صورت گرفته در این پژوهش این گونه می توان نتیجه گیری کرد که روی آوردن به موضوع توسعه محله ای در شهر ضروری است و همین طور بهداشت، رفاه و کیفیت زندگی باید در محله های شهر مدنظر قرار گیرند تا بسیاری از معضلات شهرها حل شوند. روند شهر و توجه به اصل پایداری در شهر با توجه به نقش برنامه ریزان و مدیران شهری، می تواند راه کمال را پیماید و در این زمینه برای حصول هر چه سریع تر به روند توسعه و به ویژه توسعه پایدار محله ای باید برنامه ریزان و مدیران شهری شناخت و بینشی عمیق را نسبت به مسئله پایداری در شهرها به دست آورند.

کلیدواژه ها: توسعه پایدار؛ محلات؛ شاخص های اقتصادی- اجتماعی، پایداری، محله عینک، منظریه